

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1902-1904 : L 84:1 - 251**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1



llåndags eftermiddag.

935

Käraste.

Jag hade just satt mig ned för
att tacka dig för de förtjusande
de presenterna och för breffet.
Det var inte kvarken litet eller
obetydligt detta utan en så fört-
jusande första klans present. Din
mammas var ju så förtjust i sin
plånbok, som han fick på sin
födelsedag, och det är ju också så.
Det luktar så fint af de båda
vackra sakerna. Och tack för
brevet med födelsedagsönsk-
ningarna. Kära barn, nog
höra vi ihop och det är väl

därför som vi hålla ihop, trots
allt hvad människor hitta på.
Och nog skola vi väl ha må-
nga glada dagar ännu först till
jul och sedan allt framgent.
Ja, som jag säger, har jag ju
satt mig ned för att skriva
om detta och om Bättviksresan,
då ditt brev kom in med de
usla recensioner. Jag känner
mig nästan illanående af så
mycket elakhet och andska och
dumhet och orättfärdighet, som
jag har måst sluka i ett enda
tag. Men då de vilja skada så
är det ju väl, att de göra det
så rysligt groft och dumt. Detta
märker jag ju af ditt brev att

de icke tar åt dig och väl
är väl det. Naturligtvis kom
mer det från samma håll som
det anonyma brevet, men
skan förräder ju sig själf, men
det förhåller sig ju på samma
sätt med detta som med den my-
cket hemska recension jag fick
från Lund i samman, att så man
tycker sig märka personlig fiend-
skap bakom, så förlorar hela kri-
tiken sin vord. Det föll mig ge-
nast in, att detta var mycket
farligare för artikelförfattaren,
för Almqvist och för tidningen
än för dig och boken. Men det
är allt och så så rysligt och
förrargligt och orättvist att

såvant skall möta dig, så du
kommer med ett slikt arbete.
Det andra du skrifver, att du in-
te tror, att du Rau får riktiga re-
cessioner, därför att anmälarna
inte förstår hvad du har gjort, hvad
du har skapat och ordnat och satt
in själf, och hvad du skederat
dig till, det har jag nog varit
rädd för. Det är det vanliga nu
för tiden att anmälarna platt
inte veta hvad det är för värde
på den bok de skrifva om.
Jag tycker, att de bli dummare
och dummare för hvarje år. Tänk
på den där Lungsotsboken
och mycket annat. Men det
Rau ju dock hända att allmän-

beten Rammer att en annula-
inverka på deras uppfattning.
Och för resten är det dock stor
skillnad mot att skriva bara
invektiver som nu här. Man
nu sitter och läser bakom hägt
kvarje Kväll för Irene och nog,
ära de roade. Jag kom på de
en Kväll, då de sutto och läste
ända till tio, och manna,
som annars blir trötta och läser
tungt hade nu rästet lika bra i
sin maket som i hennes ungdom.
"Det var märkvärdigt hvad man-
na läser bra," sade jag då. "Ja,
ser du detta är roligt," sade hon,
och vet du, det var verkligen
också en Kritik. På Tirsdagen

och friskt. Hatt mycket fäst, men i
dåg följde jag Hållersnord. Där var
att ha Radio och eftermiddag det var
vånta Jansse och Fester på

bakeri mycket ifrigt, de ska-
la få den i morgon. Gerda har
beställt den till julklapp. Jag
tycker, att det ligger i luften
att den skall gå bra. Annars
tror jag inte, att den blir köpt
och läst här förre än till julen, men
i läseföreningarna sättes den ju
in, så att snart skall jag väl ha
något bra att tala om äfven häriföre.
Du är väl så klok att du ser att
hela recessionen inte innehåller
en enda klok eller rättvis åsikt.
Sjua.

Jag tyckte också att det skulle ha
 varit så fint att fara till Blättvik med
 Pers och vara tillsammans som i forna
 dagar en enda gång, men han fick
 naturligtvis förhinder. Men jag var
 tvungen resa bort för min sjukdom
 ligger så sjukt, så vi voro inte i lysen

och friskt. Hatt mycket fäst, men i
dåg följde jag Hållersnord. Där var
att ha Radio och eftermiddag det var
vånta Jansse och Fester på
bakeri mycket ifrigt, de ska-
la få den i morgon. Gerda har
beställt den till julklapp. Jag
tycker, att det ligger i luften
att den skall gå bra. Annars
tror jag inte, att den blir köpt
och läst här förre än till julen, men
i läseföreningarna sättes den ju
in, så att snart skall jag väl ha
något bra att tala om äfven häriföre.
Du är väl så klok att du ser att
hela recessionen inte innehåller
en enda klok eller rättvis åsikt.
Sjua.
Jag tyckte också att det skulle ha
 varit så fint att fara till Blättvik med
 Pers och vara tillsammans som i forna
 dagar en enda gång, men han fick
 naturligtvis förhinder. Men jag var
 tvungen resa bort för min sjukdom
 ligger så sjukt, så vi voro inte i lysen